PROVSTEGAARDS BLADET

December/Januar 2020-2021

Redaktion: Annette Fredsgaard i Terapien

Indlæg til bladet modtages med tak, så fat bare pennen, vi renskriver gerne.

Hvis du skriver indlægget på computer, må du meget gerne sende det pr. mail til: te@provstegaardshjemmet.dk

Deadline for næste nr. den **15. januar 2021.**
Provstegaardshjemmets tlf.nr. er

63 16 94 65

JUL JUL JUL

Kære alle!

Så gik året 2020. Måske ikke vores bedste år. Men når det så er sagt, er jeg sikker på at nogen af jer, har oplevet det der er værre. Det har ofte i årets løb fået mig til at tænke på, om vi har mistet selvindsigten. Sat på spidsen, er vi så for kværu-lerende og forkælede, når vi taler om et helt for-færdeligt år?

Corona ramte os som lynet fra en klar himmel. Der kom pludselig en dagsorden, som vi ikke var herre over. Vi måtte sadle om. Men er vi ikke også bare blevet enormt gode til det i 2020? var der ikke en masse godt der voksede ud af det ”forfærdelige” år, som vi helt sikkert tager med os videre.

JA! det var hårdt at undvære sine kære og NEJ! det er ikke sjovt at blive begrænset. Vores udfol-delsesevne - og verden blev meget lille. Alt måtte aflyses og næsten alt er blevet aflyst i 2020. Savnet til kære, venner og familie er stort. Det blev åbenlyst for os, hvor vigtigt det er med dem,

der passer på os, som lytter til os, ser os, kender os. Der hvor vi er trygge - i fællesskabet.

Ud af det, spirede små nye måder at gøre tingene på. Både herinde på hjemmet og ude i den store verden. Vi rykkede nærmere (med afstand) og vi fandt hinanden. Midt i 1. bølge var der en` som sagde til mig; ”vi er som familie nu på arbejdet, fordi vi ser ingen andre”. Hvor var det godt, at vi havde hinanden og det var vi gode til. Hvor var det privilegeret, at vi havde et helt hus, fyldt med ”familie”. Nogen som man kunne tale med, grine med, lave ting med. Vi var alle i samme båd og vi klarede det, og klarer det fantastisk.

Jeg er stolt af det, helt ind i mit hjerte. Og der skal lyde en kæmpe tak fra mig til alle, der har været med til at gøre 2020 til et godt år, trods udfordringer. Tak til alle der tog del og ansvar. Som udviste forståelse, samfundssind og storsind. I er virkelig hverdagens helte.

Tiden har det med at læge alle sår og heldigvis for det. Ofte glemmer man alt det dårlige og haster videre med tidens lyntog. Jeg tror, at vi vil gøre det samme i år. Om noget tid vil vi sige

” kan du huske der, hvor vi ikke kunne ses, eller der, hvor vi gik rundt med mundbind på”. I tankerne er det glemt og de gode stunder står klart. ”Det var det år hvor jeg blev oldemor”, eller ”det år hvor jeg mødte mit livs kærlighed”. Sådan er vi som natur, heldigvis. Vi mennesker er vant til at tilvænne os og vi har overlevet i tusinder af år.

Jeg kan ikke sige, at året på Provstegaardshjemmet har været dårligt eller som et jeg vil glemme. Tid er kostbar og dyrebar og må ikke bare skulle rives ud af en kalender eller glemmes.

Nu skinner julelysene udenfor. De skinner i mørket og står smukt op til den mørkeblå himmel. Huset er pyntet i julepynt og smukke stjerner i de store vinduer. Indenfor er der varmt og godt. På afdelingerne lyder dejlig musik og latterne lyder i gangene. Der dufter af julebag fra køkkenet. Afdelingerne er fint pyntet op, og der er købt betænksomme gaver, som med flittig hånd er pakket ind. Vi skutter os for kulden, men her er varmt og trygt. Inde bag dørene, er der godt at være. Det er det, som jeg vil huske 2020 for.

Jeg vil ønske jer alle, både inde og ude, en glædelig jul samt et godt og lykkebringende nytår.

De kærligste hilsner, Rikke

Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derudefra
at det lysner dag for dag
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd`lig jul.

Frisør

Marianne Flink er frisør her på Provstegaardshjemmet.

Salonen er åben for **ALLE** beboere, pårørende og gæster.

Åbningstiderne er:

Onsdag fra kl. 8.30 til kl. 13.00

Torsdag fra kl. 8.30 til kl. 18.00

eller efter behov.

Dameklip uden vask med føn eller vandondulation	375,-
Dameklip med vask med føn eller vandondulation	435,-
Herreklip	285,-
Skæg	200,-
Vask med føn eller vandondulation	280,-
Permanent kort hår med klip	900,-
Farve i kort hår	450,-
Farvning af bryn og vipper og retning	200,-
Få lagt en flot neglelak efter klip	50,-

Bestil tid nu på telefon

53 62 45 48

Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem.

Matthæusevangeliet 7,12

Jeg tæller dagene til jul, men jeg tæller altså også dagene til, at lyset begynder at vende tilbage. For det er så mørkt i december, også selvom det er adventstid, og julestearinlysene blafrer og forsøger at sende mørket på flugt sammen med stuer, der dufter af hjemmebag. Stuer, som er pyntet med hjerter og kræmmerhuse, hjælper selvfølgelig også godt på stemningen. Lige om lidt skal vi tænde første lys i adventskransen.
Hos en af mine gode venner, har de den tradition, at de i familien skal samles, når lyset tændes –

samles for at tale og fortælle hinanden om ugen, året og årene, der er gået. Samles for at tale minderne frem om de mennesker, som stod dem nær, men ikke er her længere. De mennesker, som blev til et lys i deres liv. For de mindste medlemmer i familien, fortæller min gode ven, er det af stor værdi at få fortalt om deres farmor og mormor, som de aldrig nogensinde har oplevet. Og når beretningerne er slut, plejer de gerne selv at tilføje: ”Dem ville vi altså gerne have mødt”.
Alle har en historie at fortælle, og det er vigtigt, at den bliver fortalt. Jeg ville ønske, at jeg havde gjort sådan i mine børns opvækst, da de boede hjemme, men måske jeg kan begynde nu, når de kommer på adventsbesøg. For det er vigtigt, at historien bliver husket. Og man kan passende begynde her i den mørke tid inde i stuerne, hvor de levende lys spreder mørket. Sætte sig ved skrivebordet og begynde at skrive sin historie. I stedet for den sædvanlige pligt mail eller sms, kunne man jo skrive et langt julebrev til hinanden.
Tænk på, hvor positivt overrasket og glad du bliver, når der blandt aviserne og reklamerne ligger et brev fra en god ven, som har skrevet et brev til dig, fordi du betyder noget for ham/hende. Det

ville være en dejlig overraskelse, og adventstiden og forventningernes tid er til det.
Alle har en historie at fortælle, men det er først, når den er nedskrevet, at den bliver historie. Det kan sagtens nås endnu, og det er både historien og menneskene værd.

Rigtig glædelig jul og et godt og lykkebringende nytår!

Nanne Mølhave

Referat fra plejehjemråds møde på Provstegaardshjemmet onsdag den 4. november 2020 kl. 10.00.

Rikke bød velkommen.
Glad for så mange vil være med til mødet.
Det er længe siden vi har holdt møde sidst, det er jo grundet Corona. Corona har ændret og ændrer meget i hverdagen her på Provstegaardshjemmet og ude i verden.
Vigtigst at I har det godt.

1. **Godkendelse af dagsorden.**
   Godkendt.

2. **Orientering fra beboerne.**
   Alle sagde, at de har det godt, at de er glade for at bo her.

Spørgsmål: Jeg har læst, at det går dårligt for Munke Mose. Hvordan går det her.

Rikke: Det er godt du spørger, jeg kommer ind på det om lidt.

3. **Orientering ved Rikke.**

   <u>Corona situation.</u>

   Vi har ikke haft tilfælde af Corona, og der er ikke noget personale, der har været syg af Corona. Vi håber, at det forbliver sådan.
   Lige nu må der kun komme én pårørende på besøg pr. beboer. Det er ikke noget, vi har besluttet. Det er en beslutning, der er taget af myndighederne. Vi ved ikke

noget om, hvor længe det skal vare ved. I må jo gerne tage ud af huset på besøg.
Det er vigtigt at de pårørende bruger mundbind, og at de spritter af i lejligheden, inden de tager hjem.
Lige om lidt går vi ind i december måned, jeg håber, det kommer til at se bedre ud i forhold til Corona. Vi må se, hvordan det kommer til at gå.
På afdelingerne bruger personalet visir og mundbind. Det gør de, når de er tæt på jer og hjælper jer med personlig pleje.
Nogen bruger ikke mundbind og visir, det er når vi ikke kommer så tæt på jer.
Vi har lukket af for alt offentlighed. Når post, apotek osv. kommer, kommer de kun til indgangen.
Alt dette bliver gjort for at passe på jer, passe på os alle sammen.
Jeg ved ikke hvornår Corona slutter.
Mange arrangementer er blevet aflyst i år, vi har så prøvet at gøre tingene lidt anderledes. Eksempelvis kommer der lidt musik ud på afdelingerne.

Er der nogen spørgsmål?

Kommentar: Jeg syntes, at du gør det rigtig godt, Rikke. Alle var enig om dette.

Elever /studerende

Det går godt med vores elever og studerende. Det er Social og sundhedsassistentelever og Sygeplejestuderende. De er glade for at være her.
Tak fordi I har taget så godt imod dem.

Kommentar: De er søde og rare. Vi er også meget glade for det faste personale.

Hvordan har I det?

Har I det godt, er I tilfredse?

Enighed om at man har det godt, og trives godt.

Kommentar: Vi har det godt efter omstændighederne.

Rikke: I er altid velkommen til at komme op til mig, hvis der er noget, min dør er altid åben.

Orientering fra køkkenet.

(Helle har ferie, så Jette læser nyt op fra køkkenet.)

Morgenmaden kommer på afdelingerne kl. 8.00. Dette for at få bedre arbejdstider i køkkenet.

Vi tilstræber at lave så meget som muligt af maden fra bunden selv.

Vi udfaser engangsemballage for at beskytte miljøet.

Kommentar: Bollerne bør bages lidt mere, de ser ikke altid bagt ud, de er lyse og klæge inden i.

Rikke: Vi snakker med køkkenet om det.

Ingen spørgsmål, generelt tilfredshed.

Orientering fra aktiviteten ved Jette.

Vi har en del aktiviteter fælles

- ➔ Syng sammen – køretur ell. film ell. andet.
- ➔ Musik – banko.
- ➔ Oplæsning – sammenkomst for damerne og petanque for herrerne.
- ➔ Gymnastik.
- ➔ Gudstjeneste – vi er her på skift fredag eftermiddag og har aktiviteter på afdelingerne.

Aktiviteterne er med forbehold for ændringer, især i disse tider, hvor Corona epidemien styrer, hvor meget og hvor mange vi må være sammen.
Når Jørgen og Kurt (frivillige) må komme i huset igen, kommer de og cykler og går ture igen.
Vi har også fokus på personcentreret omsorg (1 til 1 tid), dvs. beboere der ikke er med til aktiviteter, går vi ud og laver et eller andet med. Det kan være snakke, læse op, spille bold/ballon, lytte til musik, se på billeder, male, gåture inde eller ude eller lign.

Den 11. november bliver der holdt Morten arrangement på afdelingerne, hvor beboere og personale spiser sammen.

Den 26. november bliver der holdt julefrokost på alle afdelinger, hvor der vil være tid til hyggeligt samvær beboere og personale imellem.

I december er der:

- ➔ *Den 7. december* underholdning v. Stine og Martin med kaffebord.
- ➔ *Den 14. december* julehygge på afdelingerne for beboere og personale. Der vil være levende musik på afdelingerne.
- ➔ *Den 24. december* julegudstjeneste. Det vil måske kun være for beboere og personale. Alt efter hvordan Corona situationen ser ud til den tid.
- ➔ Juleaften og nytårsaften vil blive afholdt som tidligere. Vi skal nok få en rigtig dejlig jul samt et rigtig

godt nytår. Hvor mange pårørende der må komme med, vides endnu ikke.

Alle aktiviteter er med forbehold for ændring, alt efter hvordan Corona udvikler sig.

Rikke: Vi skal nok få en rigtig hyggelig december. Vi skal gøre, hvad vi kan.
Som sagt bliver den 24. december, som den plejer at være, og I er selvfølgelig velkommen til at tage ud på besøg.
Den 31. december bliver også som den plejer, hvor I selvfølgelig også er velkommen til at tage i byen.
Både jul og nytår bliver der gjort meget ud af. Juleaften er der julegaver 😊
Martin har hængt julelyskæder op ude og stjerner inde, det er så hyggeligt at kigge på.
Juledekorationer bliver lavet ude på afdelingerne. Der kommer LED-lys i. Ingen levende lys.
I salen kommer der en stor adventskrans.

Spørgsmål: Hvor mange pårørende må komme juleaften?
Rikke: Som det ser ud nu, er det kun én. Vi må vente og se, hvordan det går.
Jeg vil ønske, at I kan få flere pårørende med.

Rikke: Der blev spurgt til Munke Mose og til Provstegaardshjemmet.
Munke Mose er vores søster plejehjem, vi hører begge under Menighedsplejen.

Menighedsplejen er en kristen stiftelse. Provstegaards-hjemmet er også kristent, dog på en anden måde end tidligere.
Ja, Munke Mose er gået konkurs. Personalet er skiftet ud med kommunalt personale. Det er frygteligt for beboere og personalet.
Vi har et repræsentantskab med bestyrelsen her fra Provstegaardshjemmet, bestyrelsen fra Munke Mose og nogen der er valgt ind.
Økonomien er særskilt, vi har vores egen gode økonomi. I skal ikke være bekymret for, at vi bliver ramt som Munke Mose, vi har som sagt en rigtig god og sund økonomi.

Kommentar: Stor ros til Helle i vaskeriet. Tøjet er altid vasket godt, strøget og altid lagt rigtig pænt sammen. Det er så dejligt. Tak for det.

Ønske: → Nye knive, da skæret på knive er sløvt. Det er svært at skære kødet og pålæg i stykker.
➔ Vil gerne have rundstykker både lørdag og søndag.
➔ Rengøring. Jeg syntes ikke, at det bliver gjort ordentligt.

Rikke: Den rengøring I får, er efter kommunens standart. Det er ikke hovedrengøring. Det er gulve og overflader, (hvor rengøringen kan komme til), toilet og vaske, der bliver gjort rent.
Hvis I oplever, at det ikke er gjort ordentligt, må I sige til. De damer der gør rent, er vores faste rengøringsdamer.

Vi har snakket om, hvor tidligt de kan starte med gulvene på fællesarealerne. Da gulvene jo helst skal vaskes og være tørre, inden I og personalet begynder at færdes rundt.

Jeg vil gerne hjælpe jer med at få mere rengøring, dette er dog med egenbetaling. Ellers må I høre jeres pårørende, om de vil hjælpe jer lidt, hvis der er behov for mere rengøring. Der har været nogen på besøg på plejehjemmet, og den person syntes, at her var meget pænt og meget rent.

I forhold til knive og rundstykker, det snakker vi med Helle N. om

Der var ikke yderligere spørgsmål.

4. Evt. og næste møde.

Er der nogen der har noget til evt.?
Det var der ikke.

Næste møde bliver i januar 2021.

Rikke takkede for et godt møde og for god deltagelse, og ønsker alle en rigtig god dag.

Referent
Jette i aktiviteten.

Fødselsdage

December

7.	Alice Poulsen	lejl. 63
11.	Dennis Laugesen	lejl. 43
12.	Ellis Viuff	lejl. 32
17.	Lissie Klitgaard	lejl. 68
20.	Ellen Rasmussen	lejl.71

Januar

3.	Jonna Fogh	lejl. 42
7.	Birthe Nielsen	lejl. 26
8.	Bente Poulsen	lejl. 35
11.	Anne-Lise Pedersen	lejl. 34
17.	Grethe Larsen	lejl. 59
19.	Ulla Kyrping	lejl. 8
21.	Kathrine Petersen	lejl. 28
26.	Bodil Elsted	lejl. 50

Siden sidst

Nye beboere:

Hanne Brokmose	lejl. 54
Alice Poulsen	lejl. 63
Birthe Kofoed	lejl. 15
Doris Sommer What	lejl. 22

Velkommen

Dødsfald:

Leif Hempel	lejl. 15
Kæthe Pedersen	lejl. 22
Bente Jørgensen	lejl. 1
Grethe Jensen Larsen	lejl. 59

Så er det jagttid!

Dorthe
(elev på afd. B)
har sit jagtgevær
og John var
så klar.

Fortsættelse af rejsebeskrivelse fra New Zealand
Af Inger Brønnum

Som på andre hoteller på NORDØEN var vi også meget begejstrede for HOTEL SUDIMA. Uanset lugt eller ej. Vi mødte utrolig venlighed på hotellet eller hvor vi nu færdedes. John og jeg gik nogle ture i nærområdet, som var af stor skønhed, og lugten – jah`-den havde vi såmænd nok allerede vænnet os til.
Vi var rundt og kigge lidt på en lille del af ROTURUA, købe lidt souvenirs og sådan. Jeg havde min prikkede frakke på, og pludselig var der en ældre dame, der prikkede mig på skulderen og komplimenterede min frakke, og spurgte hvor jeg havde købt den, og fortalte mig hvor meget hun syntes om den. Jeg skal da lige love for, at det bestemt var en frakke hun godt kunne tænke sig. Vi fandt det begge to rigtig sjovt at få den oplevelse med. Det ville aldrig nogensinde være forekommet i DANMARK. Nu var det så lige min prikkede frakke, der gav anledning til opmærksomhed, men ellers var mit indtryk, at det var John, der fik utrolig mange tilkendegivelser i form af smil. Dejligt.
Vi blev hentet på vores hotel SUDIMA af en taxatransit. Der var som tidligere nævnt ikke basis for at sikre kørestolsbrugere under transporten, ej heller mobile. Vi måtte holde fast på John, kørestol og i øvrigt også passe på os selv, der var ikke andre til at gøre det. Det

var en ”spændende” tur, men alt gik som det skulle, under de omstændigheder - altså uden sikkerhedsforanstaltninger. Det var velsagtens 20 kilometer, hvor vi stoppede op et par gange undervejs og fik flere mennesker på bussen. Vi ankom til det sted, hvor MAORISHOWET skulle foregå. Vi blev henvist til et stort telt hvor rigtig mange forskellige nationaliteter skulle samles. En maori ved navn JOHN bød os velkommen, og han gjorde det på 25 forskellige sprog, som han behersker udover engelsk og hans eget maorisprog. Der dukker omkring 25 forskellige nationaliteter op i gennemsnit hver aften hos MITAI-familien for at nyde en HANGAI, som er et maorimåltid tilberedt i en jordovn.

Man kommer selvfølgelig også for at opleve selve MAORISHOWET med sang, dans, musik og nogle fantastiske gymnastiske øvelser som udførtes af unge maorier, der på den måde viste, hvordan deres forfædre levede for 1000 år siden. Det var ikke kun dansen

og musikken der var helt specielt, det var også deres karakteristiske krigsmaling, der gjorde stort indtryk. Hos MITAI- familien er underholdningsværdien i top, maden var god og man ved lidt mere om maorikulturen, når aftenen er omme.
Jeg tror ikke, at vi havde fået opfattelsen af, at oplevelsen hos MITAI-familien (maoristammen) skulle foregå udendørs. Det var jo vinter på NEW ZEALAND, ret lave temperaturer både aften og nat. Vi var ikke klædt godt nok på og vi hundefrøs. Vi skulle have haft en bustransport tilbage til hotellet, som skulle foregå på samme måde som på vejen til maorifesten, men der blev af en eller anden grund bestilt en stor taxa til os i stedet for, og det var vi rigtig tilfredse med. Det var nok Johns fortjeneste, at vi fik en lidt mere komfortabel tur tilbage til hotellet, det var skønt. Men selvom vi frøs havde det været en kæmpestor oplevelse. Da vi vendte tilbage til hotellet, havde vi masser af muligheder, for at varme kroppene med en varm kop kaffe, the eller chokolade. Ingen har lidt synderlig skade af kulden.

LYSENDE ORME!

Der ventede os en oplevelse, som John desværre ikke kunne deltage i, da det foregik i et terræn, hvor en kørestol var en umulighed. Vi skulle i øvrigt også transporteres rundt i en lille båd med plads til ca. 10-12 mennesker. John havde allerede forberedt sig på, at han ikke kunne deltage i den oplevelse, inden vi over-

hovedet kom til NEW ZEALAND, det accepterede han fuldt ud. Han har selv fortalt, at de 45 minutter vi havde til vores oplevelse, absolut ikke var kedelig for ham. Han fik kaffe og kage og et tæppe om sig af nogle søde new zealændere, og fik i det hele taget den omsorg, som han sjældent gik glip af på vores skønne rejse.
Mens John hyggede sig med kaffe og kage, tog Julie, Dennis og jeg på en lille ”rejse”, ud for at opleve ”lysende orme”.

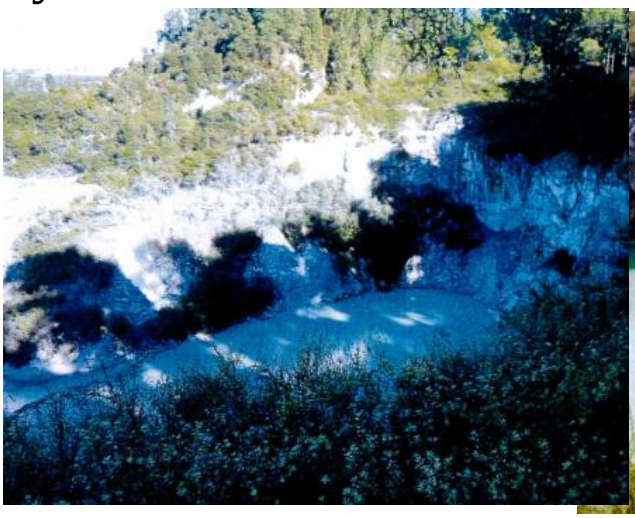

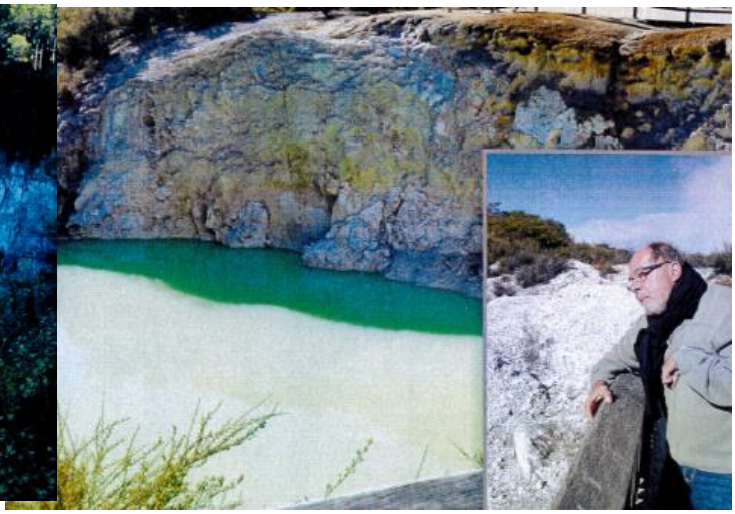
Vi befandt os 30 meter under jorden i noget der minder om en kæmpe klippehule, hvori der var lavet en smal kanal. Vi sejlede dernede i dybet en halv times tid, tror jeg. Det var imponerende, men også lidt skræmmende, synes jeg. Det var ligesom om de lysende orme kom alt for tæt på mig, men jeg havde jo heldigvis min dejlige datter i hånden, så gik det jo. Jeg kan ikke rigtig give et helt klart billede af denne oplevelse, men den ligger på nethinden. Nogle ting kan jeg med forholdsvis stor præcision fortælle om, andre

ting går knap så godt. Jeg kan dog sige, at det bestemt ikke var uinteressant. Julie og Dennis vil med stor sandsynlighed kunne give en langt mere detaljeret gengivelse af oplevelsen, eller rettere det ved jeg de kan.

GEJSERE!

Som tidligere omtalt i forbindelse med vores ophold i ROTORUA (med megen stærk lugt, meget pænt skrevet) gjorde vi det, at vi opsøgte et sted ca. 100 km fra ROTORUA med et fuldstændig fantastisk landskab som også indbefattede gejsere, som vi jo egentlig synes at have fået en hel del kendskab til, både lugtmæssigt, men også skønhedsmæssigt. Det skulle vise sig, at det vi havde oplevet i ROTORUA med boblende mudder slet ikke kunne måle sig med det vi skulle opleve 100 km længere nordpå, jeg husker ikke hvad byen eller stedet hed.

Vi gik rundt i et meget kuperet terræn, og rundt om et ”stort hav” med blå/turkisgrønne bobler, som nok mindede lidt om ROTORUA men var langt, langt

større og helt ubeskriveligt. Vi kom til et sted, hvor John og jeg måtte ”melde pas”, idet det absolut ikke var kørestolsegnet, der var mange trapper at passere. Stedet lå meget højt, så vi havde den smukkeste udsigt ud over mere blåt/turkisgrønt vand med bobler.
Julie og Dennis var 2 unge, meget nysgerrige mennesker med hver deres kamera, og de bevægede sig nu ud i det område vi måtte afholde os fra. Rigtig skønt. Vi fik det maximale ud af det, derfra hvor vi var, og Julie og Dennis fik det derfra hvor de var. Naturen var helt unik, og det var den til trods for, at ” gejserskyerne hærgede”, men som en ”indfødt” fortalte os: ”Man vænner sig meget hurtigt til lugten, det er jo en del af stedet”, og det havde han jo ret i.
Efter at have tilbagelagt, ja jeg ved ikke, måske 3-4-timer, bevægede vi os mod indgangen (en rigtig lang tur). Der var en ”gulerod” at spore da vi kom til udgangen, nemlig en cafè og en souvenirbutik. Julie og Dennis gav en dejlig frokost, hvilket vi nød i fulde drag. Vi skulle herefter besigtige butikken. John købte en NZ t-shirt og en NZ-kasket.
ROTORUA var nu næste mål. Der var jo også vidunderlige ting at se på mens vi kørte. Vi nød det alle, men jeg følte måske, at jeg lige fik et ekstra ”kick” fordi, jeg ikke skulle have ansvar for kørslen, det tog Dennis sig så flot af, med Julie ved sin side.
Der var som jeg nok har beskrevet før, masser af køer og får, et skønt syn.

RINGENES HERRE
HOBBITTEN

Inden vi forlod DANMARK vidste vi, at PETER JACKSONS film-trilogi ”RINGENES HERRE” var indspillet på NEW ZEALAND. John havde læst bøgerne for flere år siden, og var meget optaget af det. Hans højeste ønske var helt naturligt, at vi skulle opsøge stedet hvor indspilningen havde fundet sted. Det skulle til alt held vise sig at være på NORDØEN, hvor vi i forvejen skulle opholde os. Nu er NORDØEN jo ikke en lillebitte ø, det tager faktisk et sted mellem 10 og 12 timer at køre fra det nordlige NORDØEN til det sydlige NORDØEN. Det skulle vise sig, at der var ca. 200 kilometer, fra det sted hvor vi befandt os, til destinationen RINGENES HERRE. Det blev således en realitet, at opsøge stedet. Som altid var det en kæmpeoplevelse og en skønhed af dimensioner, at opleve turen derop, uden at skulle koncentrere sig om kørsel (tak Julie og Dennis).
Da vi ankom til destinationen, gik Julie og Dennis ind i RINGENES HERRE HUSET, for at høre til billetpriser, det var overkommeligt. Man skal ikke lade sådan en chance forbigå sig, vi vil aldrig få muligheden igen. For at komme til selve stedet hvor indspilningen havde fundet sted, skulle vi lade os transportere af en noget primitiv bus, i et fantastisk smukt og kuperet terræn. John fik sin sag for i forhold til, at holde sig fast i bussen, der var naturligvis ikke noget der hed

sikkerhedsseler. Vi lod ham nu ikke alene tage ansvaret for sit liv og helbred på den tur, vi andre 3 hjalp ham faktisk med det.
Da vi nåede frem til stedet, skulle det vise sig, at ikke nok med at TRILOGIEN RINGENES HERRE var indspillet der i år 2001, man var også i gang med at lave opsætning til forhistorien HOBITTEN. Vi havde en rigtig sjov, og i øvrigt dygtig mand med HOBIT-HUE på, til at guide os igennem hele HOBITOMRÅDET. Det var storslået. Jeg vil tro, at vi brugte 2-3 timer på projektet. Det var New Zealandsk vinter, det var køligt, men skønheden overvandt alt. Vores 2 søde unge mennesker har alt i alt, taget 550 billeder fra vores DRØMMEREJSE, her er blot et par af dem, skønt og livsbekræftende.

Afsluttes i næste nr.

Glimt fra ”corona”hverdagen!

Fredagsunderholdning
på afd.afd. B,
Jan Kjeldsen spiller,
Kurt og Jette danser, og
stemningen er god.

Senere er det
Tage og Jette
der tager en
svingom på
afd. C

Dans på gangen.
Musikken trækker folk ud af stuerne og også fra en afdeling til en anden 😊
Annette og Helge får en lille svingom.

Hanne og Grete skåler ved frokostbordet, maden smager altid bedre i godt selskab.

En lille hyggelig stund med et spil billedlotteri.

Flot himmel over Rudkøbing i slutningen af november.

👣 Fodterapi 👣

Klinikken er åben mandag til fredag fra kl. 8.00.
Der er åbent for alle, også for folk der ikke bor på Provstegaardshjemmet.
Tidsbestilling på tlf. nr. 22 93 20 02
eller online booking på www.fodterapien.dk
Facebook: fodterapien od.v

Alm. fodbehandling	440 kr.
Neglelak	60 kr.

Der ydes tilskud til diabetespatienter.

Venlig hilsen
Statsautoriserede fodterapeuter
Joan B. Beyk og Birgit Søndergaard Jakobsen
www.fodterapien.dk

Nytårsfrokost

Onsdag den 20. januar

Kl. 11.30

for beboere og personale.

Underholdning ved Keld og Hilda

Middag og Kaffe
Pris for beboere: 100 kr.
Prisen er inkl. drikkevarer.
Betaling i terapien, ved festen eller Mobilepay på nr. 749450

Gartner

Viggo Larsen
Kratholmgården
Kommer på **Provstegaardshjemmet**
hver tirsdag ca. kl. 10.00
med frugt og blomster.
Buketter kan bestilles på
tlf. 65 96 31 52

Provstegaardshjemmet Odense Friplejehjem!

Har du lyst til at høre nærmere om at bo på Provstegaardshjemmet?

Besøg vores hjemmeside eller kontakt Provstegaardshjemmet.

www.provstegaardshjemmet.dk

info@provstegaardshjemmet.dk

tlf. 6316 9465